

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra ALICE

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 326.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph02val-shoot-idm139709892323504/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

Solen skinnede, som den havde sat Festblus paa. Gaderne var oversvædet med Gran og Buksbom, hvis Lugt fyldte Luften. Klokkerne klang fra Kirketaarnets Lydthuller; pludselig skinnede noget blankt deroppe, og Basuntoner ragede ud over Land og By.

Det var Melodien til:

„Stunrer sødt i Slesvigs Jord.“

den, hendes Moder havde sunget for Jægermester Værn i sin Tid, og som havde bragt dem begge Taarer i Øjnene. Den gamle Branddirektør blev nu rørt og sagde:

— Herre Gud! Det er ligesom vi var i 1848, saadan gik det akkurat ogsaa til dengang.

Alice smilede venlig-venmodig takkende op under den trekantede Hat. Det gav den gamle Herre Mod til videre Meddelelse.

— Det er Dragonmusikken fra N---, sagde han. Ved en saadan Anledning kunde Byen ikke tage til Takke med Slagter Ebstrup og hans Undertrumpetere, for første Stemme bliver altid falsk, siger Borgmesterens Frue.

Da de var komne til Kirkegaardsporten og skulde gaa ind, standsede Branddirektøren et Øjeblik og sagde:

— Frøken! De husker, at De tillod mig og Doktoren at ordne denne Sorgens Højtid . . . paa en mere moderne . . . og . . . og mere sparsommelig Maade.

Alice saa' paa ham. Hun huskede ingenting.

— Jeg mener, vedblev Branddirektøren, at vi mod, hvad der ellers er Skik, lod den salige bære til det sidste Hvilested her fra Kirken og ikke fra Hjemmet. Før saa skulde Følget jo have været beværtet med Kransekage, Portvin og Sherry. Ja, det havde maaske været højtideligere, om den salige var bleven baaren gennem Byen, og Følget havde defileret gennem Hovedgaden, som de militære sagde. Ak, ja, det var i de gode Tider, da vi havde Garnison her i Byen! Med civile tager det sig slet ikke ud.

Endnu en Gang standsede han ved Indgangen til Vaabenhuset.

— Kære Frøken, sagde han . . . ja jeg vil dog sige Dem forud, for at De ikke saadan . . . skal blive overvældet af . . . overraskende . . . saadan Sindsbevægelse og . . . hvad dertil hører . . . at Borgmesterens Frue selv spiller paa Orgelet, for hun